

REDACTIA

Arad, Deal Ferenca Nr 8

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 luna 2 cor.
Vrli de Duminecă pe an
— 4 coroane. —
Pentru România și
trăinătate pe an:
40 franci.

Manuscripte nu se napolază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:

Arad, Deal Ferenca Nr 8

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisorile nefrancațe nu se
primiso.

Momente psihologice.

(*) In cercurile politice maghiare e mare frământare în jurul revizuirii legii de incompatibilitate.

Comisia însărcinată cu redactarea proiectului de reformă de o bună vreme încoace se tot întrunește, conferențează și se diferențează; — s'a ales în timpul din urmă și o sub-comisie pentru întocmirea părții regulamentare a proiectului de lege, care însă și mai rău s'a încurcat.

Presa maghiară, care zilnic se ocupă de această ardentă chestie, aduce odată vestea că și primul-ministru a luat parte la lucrările comisiei, ba că Széll „nu și-a spus opinia“ în privința proiectului comisiei; mai apoi se dă alarmă că Szilágyi nu e mulțumit cu proiectul, — și în sfârșit ne pomenim, pe de-o parte că subcomisiunea s'însfășește prin a face comisiei de-odată două propuneri contrarii: de-a se institui ca forjudecătorească în atacul de incompatibilitate un juriu parlamentar, pe de-o parte, ear' pe de altă parte de-a se supune judicaturei curiei acest fel de afaceri; în același timp conferențele comisiei se amână...

Și parlamentul așteaptă parte cu emoțiune parte cu nerăbdare, prezentarea proiectului, desbaterii sale. Știut este, ca Tisza István a demisionat din o mulțime de funcțiuni, pentru a fi liber, negenat și neatacabil, pentru a-și pute apără punctul său de vedere nelegat de considerațiunii și de suspiciunea de apărarea intereselor sale personale.

Membrii din comisiunea pregătirii proiectului de revizuire însă, se împart în două tabere, în tabera celor ce „vor să curățe cu nemiluita“ și între cei ce vor să salveze tradiția.

Și în fața acestei frământări interne, din einul comisiei; în fața pregătirilor politicianilor din parlament; în fața amănării... ad calendar a revizuirii legii incompatibilității, rămâne baltă angajamentul luat de primul-ministru Széll, la venirea sa în capul afacerilor statului!

„Budapesti Hirlap“ în urma ostentatelor patronilor săi eată în ce chip cantă să sperie pe renitenți:

„Strajnicii eroi ai incompatibilității, cari încă în săptămâna trecută amenințau cu spargerea partidului și răsturnarea guvernului, au depus armele. De altfel și astăzi sunt gata de a sălta, dar nu mai mult cu aceeași putere. Această schimbare au produs-o două știri. Una a venit din Viena: Situația lui Körber se clarifică, Széll este stăpânul situației (?). A doua a pornit în sfera guvernului, încet, din gură în gură și sună: dacă proiectul de incompatibilitate va fi tratat în Dietă, fără modificări fundamentale, atunci se vor face alegerile generale în cele dintâi zece zile ale lui Iunie, la din contră vor rămânea pentru Septembrie. Este evident, că proiectul de incompatibilitate va deveni lege, și atunci alegerile se vor face în zilele dintâi ale lui Iunie“.

Și „este evident“ că după tărăboiul, lărberea și opoziția ce s'a făcut proiectului de revizuire a legii incompatibilității, asupra căruia Széll, „nu și-a spus opinia“, „vor depune armele“

cei ce s'au arătat până acuma renitenți.

Este acesta un moment din psihologia „patriotică“, pe care credem că merită să-l fixăm!

„Budapesti Hirlap“, ziar semioficios, ocupându-se în numărul său din urmă de pasionanta chestiune a numitei revizuirii, cu o sinceritate pe cât de laudabilă, tot atât de edificativă pentru caracteristica spiritului dominant între „alecătătorii“, între cei ce stăpânesc de 38 de ani în această țară, spune următoarele:

„Noua lege e identică cu cea veche, exceptând un punct, acela care vorbește de furnisori (cari au angajament cu statul). Acest singur punct nu motivează în deajuns atitudinea opoziției. Aceasta se poate explica numai prin împrejurarea, ce caracterizează diferența între vechea și noua lege: împrejurarea că noua lege va fi executată pe când vechea lege n'a fost executată“.

Eată al doilea moment caracteristic pentru disciplina morală-constituțională a ighemenilor noștri!

Ca multe alte legi, nici legea incompatibilității, lege existentă de 26 de ani, n'a fost executată, în practica constituțională maghiară.

Dacă regimul Széll dorește să i-se poată aplica epitetul de regimul „legii“, nu se marginească numai la desmormentarea uneia, ci pună în aplicare executarea tuturor legilor, între cari e și legea de naționalitate, călcată în picioare de brutalii săi antecesori.

„Narodni Listi“ din Praga confirmă știrea că între guvern, partide — și cehi, în special, eurg pertractării, asupra cum s'ar putea să se termine mai ușor lucrările urgente ale parlamentului până la Paști. — Polonezii cer să fie pusă în desbatero întâiu darea asupra băuturilor alcoolice; guvernul dorește să se discute competența pentru recreții; ear germanii și italienii la rândul lor se prezintă cu alte pretenții, pe când cehii și mai ales radicalii germani continuă de a-și păstra atitudinea îndărătnică. „Tagespost“ din Brün anunță că deputații cehi au declarat hotărât lui Körber, că nu permit să se facă universitățile germane în Brün și Olmütz. Germanii secotesc această declarațiune de casus belli.

Sentimentul general în Austria este, că „Reichsrathul“ nu mult va mai putea merge înainte, ci în cel mai apropiat timp va fi trimis earăși la plimbare.

Pasivitate sau activitate. „Kronstädter Zeitung“ se ocupă în numărul său din urmă, la loc de frunte, sub acest titlu, de politica noastră, a Românilor și în special de atitudinea noastră față cu viitoarele alegeri parlamentare.

Confratele german, — referindu-se la comunicatul semioficios din „P. E.“ în care se spune că armonica înțelegere dintre partide (maghiare) cum și atitudinea guvernului — întrucât e vorbă de intervenirea lui (în alegeri) — vor împiedeca formarea în parlament a unui partid care să lucreze în baza unui program național, — constată justetea aprecierilor ziarului nostru, în această chestie, și reproducând din articolul nostru „Lege eu-

ropenească“, conchide prin următoarele:

„Expunerile ziarului din Arad nu sunt lipsite de oare-care precisiune obiectivă în fixarea stării faptice. Dar în tot cazul mai bine ar face Românii dacă ar trimite de-o-camdată măcar câțiva deputați în parlamentul unguresc, decât să lase ca oamenii lor needucați politiceste să fie mânați fără voia lor la urnă, de agenții (certeșii) regimului, ceace bine-nfeles înseamnă o activitate foarte pasivă. Dacă conducătorii Românilor vor să aștepte până li-se vor da în Ungaria garanții pentru alegeri libere, pot aștepta până n'au da apot“.

RESPUNS.

A trebuit îndelunga răbdare și bnnătatea fără margini a P. S. Sale Episcopului Aradului, pentru-ca să fie cu puțință, ca P. Cuviosul archimandrit Hamsea să ocupe până în prezent două posturi, absolut incompatibile: acela de stareț al sfintei mănăstiri H. Bodrog și de director al Seminarului.

Starea asta de lucruri s'ar pute explica într'un singur caz: când ar fi notorică hărnicia P. C. Sale. Când știm însă, că P. C. Sa a fost aspru criticat într'un raport așternut Sinodului chiar de dl P. Rotariu pentru destrăbălarea ce comisia de pe vremuri (din care făcuse parte și P. S. Sa Episcopul actual) găsisse la Seminar; când în tot orașul se știe că lucrurile au continuat să rămână în același stare și după admoniția ce dl Hamsea primise sub sistemul „neamurilor“, ear acum prin greva recentă s'a pus vârf la toate, credem că situația asta nu se va mai putea tolera, ci veneratul consistor este obligat să ia măsuri în consecință.

Numirea unui comisar în persoana dlui P. Truța a fost la momentul oportun. Insuși directorul declarase că el nu e în stare să facă nimic, n'are deci autoritate pe lângă elevi; și cum după astă constatare n'a tras și consecvențele: să demisionese, ci încă își pune ciracul (pe individul Măglaș) ca el să acuze și pe Episcopul și pe sfetnicii săi, suntem datorii să ne oprim asupra acestui incident și să-l tâlcuim după formă și lege.

Întâiu de toate trebuie să ne mirăm de îndrăzneala acestor oameni. Ei se plâng în „Gazeta“ că actualul sistem îi prigonește și pe ei și pe elevii „cari au luptat pentru drepturi.“

Îi prigonește?! Dar capii diu Seminar al neamurilor, archimandritul Hamsea și profesorul Ceontea, sunt și azi unde i-a lăsat patronul lor Mețianu: și unul și altul în câte două posturi, măcar că pe P. S. Sa Episcopul nu-l costa de cât o iscălitură ca să-i desărcineze din câte un post.

Și tot se plâng? Ce ingrați! Denunță apoi că actualul episcop n'are nici o grije pentru tinerime, știind, vezi Doamne, că preoțimea și învățătorimea ce iese din Seminar, nu-i slugă plecată, ci demnă, după cum o crește — Hamsea!

Cât cinism! Dar cine nu cunoaște oare în Diecesa Aradului starea de destrăbălare ce s'a găsit în Seminar și măsurile de îndreptare ce s'au luat în acești din urmă două ani? Cine nu știe oare, că de când e Seminarul, numai acum, sub actualul episcop, tinerimea este îngrijită și din punct de vedere material și fizic! Tineretului i-se dă mâncare (fiertură) de două ori pe zi, ear nu odată ca înainte, și nu se permite să se facă economii pe socoteala elevilor pentru — alții! Li s'au dat apoi săli de recreație și unde să învețe, ear nu ca înainte, când dormitoarele erau și magazii, pline cu lămi, și săli unde tinerii să se recreese și să învețe.

Că totuși consistorul a eliminat acum 7 pedagogi?! Dar aceasta s'a făcut în interesul disciplinei. Nu se mai puté tolera anarhia propagată de cei dați afară și tolerată de directorul Hamsea. Înțelegem însă: între cei dați afară se află un nepot al dlui Ceontea și protegiați de al dlui Hamsea. Dar oare aceste titluri le dădea tinerilor drept să se poarte cum s'au purtat?

În tot cazul, când archimandritul Hamsea nu se distinge decât prin participarea sa la chefurile și balurile ungurești din Arad (dl Cicio ce nice de acestea?), când dl Ceontea are la activul său bătaia din birt cu onorabilul dr. T. Popescu (nasul îi este mărturie), nu cred domnia lor că riscă înfațișându-se ca pilde dela cari tineretul să ia model pentru purtarea lor în viață?!... Nu înclină, cel puțin, a crede, că numai în urma unor exemple ca acestea tinerii eliminați au ajuns să nu mai recunoască nici un fel de autoritate și aveau pretenția ca voința lor să fie substituită ori căruia regulament.

Dar de așemenea învățătorii nația română n'are nici o trebuință după cum a sosit momentul ca și profesorii acestor fel de „apostoli ai neamului“ să fie luați ceva mai de scurt, că altfel vai de biserica și școala română!

Din România.

D. Dimitrie Sturdza, președintele consiliului de miniștri și ministru ad-interim la rășboi însoțit de aghiotantul de serviciu, dl căpitan Krupenski, a fost Sâmbătă după amiază, la orele 8, la Cercul militar, unde i-au fost prezentați toți oficerii din garnisoană.

La sosirea la Cercul militar, dl Dim. Sturdza a fost întâmpinat de dl comandant al corpului 2 de armată și de întregul comitet al Cercului.

D. prim-ministru a ținut o mică cuvântare, arătând că e foarte măgulit că i-s'a încredințat departamentul rășboiului, la care, în momente grele, a mai fost un singur civil, nemuritorul Ioan Brătianu.

Președintele consiliului, declarând că va pune tot zelul cerut de împrejurări și de o grea misiune, a făcut un eșdăros apel la toți oficerii de a-i da concursul, adaogând că e sigur că corpul ofiteresc, care e chemat a-și da tributul de sânge pentru țară, va ști să facă sacrificiile cerute; situația e destul de grea, se cere să se face economii, dar prin îndeplinirea lor, nu se va desorganiza nici un serviciu.

Di comandant al corpului 2 de armată, în numele corpului ofiteresc, a asigurat pe dl prim ministru și ministru ad interim la răboșii Dim. Sturdza că va găsi un sincer sprijin în oficeri, care nu aparțin nici unui partid, ci țării.

Di prim-ministru s'a întreținut apoi mult timp cu d-nii oficeri superiori până la orele 3 și 3/4.

Monumentul comemorativ al anexării Dobrogei, ridicat în Tulcea, va fi inaugurat în cursul lunii Maiu.

M. S. Regele va asista la această inaugurare.

Statuie. Un comitet compus din d-nii M. Vlădescu președinte, G. D. Mirea, I. Mineu, I. D. Berendel, Gr. Cerkez, C. I. Stănescu, E. A. Pangrati, St. Ciocărlan, Carol Stork și D. Pavelescu, au luat inițiativa ridicării unui monument lui Ioan Georgescu, primul sculptor român. În acest scop s'au lansat liste de subscripțiune.

Academia Română a ținut Vineri seară publică, care s'a deschis la orele 1 și jum. p. m., în prezența unui public distinct și numeros, în care s'au remarcat d-nii Dimitrie Sturdza, P. S. Aurelian, Spiru Haret, Petre Poni, etc., etc. Cel dintâi a luat cuvântul dl Gr. Ștefănescu, care a făcut o interesantă comunicare asupra „Congresului al III-lea internațional de geologie”. Dl Gr. Ștefănescu, într-o ședință trecută a Academiei, a vorbit tot despre acest subiect, arătând modul de primire al delegaților, numele lor, felul constituției.

În ședința de Vineri, dl Ștefănescu a continuat vorbind despre congresul propriu zis, arătând lucrările și comunicările importante făcute de celebrii geologi adunați în Finlanda, unde s'a ținut congresul. După aceea, dl Dr. Babeș a făcut câte-va comunicări asupra combaterii răpăciunii la câț și la om. D-sa a insistat mult asupra metodei întrebunțate de d-sa în combaterea acestei boale, comparând-o cu diferitele metode întrebunțate de alte celebrități medicale din străinătate.

Ambit conferențiar au fost viu aplaudați de numărul auditor.

Consiliul comunal al Capitalei dându-și demisia, dl ministru de interne a numit pe următorii d-ni în comisia interimară:

M. Ferichide, președinte; I. Bibicescu, vice-președinte; Al. Constantinescu, Gr. Grădișteanu, Epaminonda Ciocaneli, V. Mertzun și Dr. Gr. Râmnicănu, membri.

DIN BUCOVINA.

Chestia gimnasiilor bucovinene.

„Deșteptarea” din Cernăuți în numărul său de Duminecă la loc prim serie, înțe altele, următoarele:

Nu știm încă, ce date monstruoase, în privința raportului numeric al nașunilor din

țară ne va aduce statistica din 1900, și de aceea luăm de bună deocamdată datele statistice din 1890, care și ele sunt falsificate cu mult în defavorul Românilor.

Trecem deocamdată peste raportul dintre noi și Ruteni — căci noi, în onestitatea și noblețea noastră nu vom să-I împedecăm în dezvoltarea lor culturală, până ce nu devin agresivi, dar și în simțul nostru de dreptate cerem și dreptul ce ni-se cuvine și vom ști a ne și lupta pentru el: — să ne ocupăm puțin de Germani.

La anul 1890 erau după statistică în Bucovina 208.301 Români față de 193.501 Germani cu Ovrei la un loc; și că aceștia din urmă formează cel mai mare contingent al Germanilor este o piră veche.

Să analizăm acum în ce proporțiune stau diferitele gimnasii dela noi din țară față cu numerele amintite.

Chiar după statistica oficială, care întotdeauna ni-a strins pe noi Români însă nu la piept ci la părete, chiar după aceea statistică numărul Românilor e cu jumătate mai mare decât cel al Germanilor, cu Ovrei la oaltă, ceea ce însumă, că din 10 inși 4 sunt Germani, ear' 6 Români.

Cu toate acestea însă, eată ce s'a întâmplat: Germanii au un gimnasiu superior în Cernăuți, altul în Rădăuți, al treilea în Suceava, și câte un gimnasiu inferior în Cernăuți și Sirete. Români însă? Români au căpătat cu mare greu 4 clase paralele române inferioare la gimnasiul din Cernăuți, și asta-i tot! Unde-i raportul egal?

Să vedem cum stăm și cu aceste, așa zise, paralele românești!

Prin uricul de fondare al gimnasiului din Suceava, influențat în anul 1860 și susținut cu cheltuiala fondului religios, se află o stipulațiune de tot clară, care zice, ca limba de propunere dela acest gimnasiu să fie cea română. Dar ce se întâmplă? În locul ei se introduce sub pretext că n'ar fi puteri didactice calificate de așpropune în limba română, în contra stipulațiunii apreciate a uricului, limba germană ea limba de propunere, din prima până în octava, dar aceasta numai deocamdată, până ce se vor pute pregăti puterile didactice necesare; însă acest deocamdată durează până — astăzi, și însumă: încă cine știe până când.

În schim, eată, ce-am primit: La 1881 se introduce prima clasă paralelă română, și așa în anii următori succesiv până într'a patra, și mai departe nimic.

Corăspunde această uricului de fundare, corăspunde ne asta dreptății?

Și cu câte greutate din partea forurilor școlare n'au avut să se lupte aceste paralele și profesorii ce-s ocupați în ele ca să le susție până în timpul de față!

Și ce să mai zicem despre paralelele române dela gimnasiul din Cernăuți, introduse dela 1898 încoace?

Ele constituie o cârpitură, menită să unșă ochii acelor dintre așa numiți conducători ai Românilor, care se lasă îmbătați cu apă rece. Ele constituie o băjocură la adresa întreg poporului român și sunt cea mai eclatantă dovadă despre intențiunile ce le au străinii cu noi.

Care sunt paralele, așa zise românești? Sunt clase, în care se propun latina și matematica românește, ear' toate celelalte obiecte: greaca, geografia, istoria, istoria naturală și fizica în limba — germană. Eată caracterul, eată ființa paralelelor române din Cernăuți, grație consiliului școlar și guvernului local, a căror majoritate covârșitoare sunt Germani-liberali.

Aceasta, este deci starea actuală: Germanii, care împreună cu Ovrei sunt mult mai pușini la număr decât noi, au în Bucovina 3 gimnasii superioare (licee) și 2 inferioare, și la multe clase dela acestea chiar și clase paralele germane; ear' noi, Români, care suntem cu mult mai numeroși, care constituim chiar după statistică cel puțin a treia parte din populațiunea țării, care singuri avem drepturi istorice de-a posedea neștingheriți acest pământ, noi Români n'avem nici în Bucovina, ce-a fost odinioară o țară a veștel Moldove, nimic decât paralele românești inferioare la gimnasiul din Suceava și 4 clase mixte germano-române la gimnasiul din Cernăuți.

Eată dreptatea nivelatoare a politicei din țară, eată iubirea și grija părintească a guvernelor austriace față de Români bucovineni!

Dar' nu e destul!

Se vorbește, și aceasta putem noi, care am cercetat afacerea cu de-amăruntul și avem la dispoziție informațiuni sigure, să afirmăm cu toată puterea cuvântului, că la guverna și consiliul școlar al țării s'a ventilat chestia ca gimnasiul inferior cu clasele paralele rutene, să fie prefăcut într'un gimnasiu superior (liceu) — și această propunere a trecut deja și prin ministru și are chiar sancționarea din partea Majestății Sale, — și ca clasele paralele române dela gimnasiul superior din loc să fie despărțite de acest gimnasiu împreună cu alte 4 clase inferioare germane, ca acestea să fie plasate într'un local deosebit; apoi, ca acest gimnasiu inferior nici când să nu se completeze într'un gimnasiu superior de 8 clase, și în fine, ca acest gimnasiu să nu capete un director propriu, ci el să fie supus directorului dela gimnasiul superior, care va deveni pur german, și să capete numai un așa numit conducător supus directorului; că în privința

aceasta s'au și făcut decisiuni precise că zilele acestea s'au înaintat sau se vor înainta în curând la ministru propunerii în direcțiunea aceasta.

Acuma întrebăm:

1. De ce se despărțesc clasele paralele române dela gimnasiul superior din loc?

2. Cu ce scop se despărțesc pe lângă aceste clase române încă și alte 4 clase germane?

3. De ce nu capătă gimnasiul inferior nou, despărțit de cel vechiu, un director propriu, ci numai un profesor conducător supus directorului de la gimnasiul vechiu?

4. În fine, și aceasta este foarte semnificativ, de ce s'a ținut și se ține totul tain și în taina cea mai adâncă, și se decide asupra sorții noastre fără noi?

Patru întrebări, ale căror răspunsuri vor aduce deplină lumină în întunerec greu: Ori-ce minte sănătoasă, fiecare or ce cugetă, ușor își va pute da răspuns adevărat.

Și acum în fine ne adresăm către conducătorii nostri politici-naționali cu rugămintea caldă dar' și cu toată insistența să cugete serios asupra acestui lucru atât de important pentru noi și să intervievană: este încă timp.

„Junimiștii” din Arad.

Astfel i-a plăcut lui „Magyar Szó” poreclească „o grupare”, în formațiune între români din Arad. Despre o grupare politică însă aci nu poate fi vorba, ci de sigur e vorba de conventicul dela Mănăstirea Bodrogului, despre care am luat noi nota.

Precum se știe, acolo au fost de aci cignit pahare și au pus la cale, Măglaș, Cicio et tuti quanti ejusdem farinae, sub firma „sfințel ortodox”, și sub binecuvântărea arhiepiscopului Mănăstirii, plasau unei acțiuni „politice” alias proselitisto-malcontente.

Ar fi vorba deci, de o grupare sub șefia lui Cicio, compuse din elementele Măglaș-Proca-Ceotea; ear fidașărea elementelor Măglaș-Proca-Ceotea cu „șeful” catolic, Cicio, s'a făcut la Mănăstirea sub stăpânirea preacuviosului Aug. Hanzisz. Cu alte cuvinte: S'a făcut alianța-unită hanzisză, pentru spargerea diecesei atedane.

Nu poate fi numită această încușeră partid „junimist” ci da ea este alianța proselitistului radu ist cu malcontenta hanzisză.

Proselitisto-malcontentii însă, nu s'au măginit în a se grupa după afinitate morală, ci nu s'au sficit de a lucra, în chestia „grevel dela Seminar. Bieții băieți, au căzut victime ale partidului proselitisto-malcontent, oamenii fără suflet, care nu s'au sficit de acte meschine, pentru a produce un celebru.

Sărutarea supremă

de
HENRI CONTI

La 8 Brumar, anul II—29 Octomvrie 1793 — Convențiunea națională decretă, după propunerea lui Billaud-Varrenes, că de aci înainte tribunalul criminal extra-ordinar să fie numit Tribunalul revoluționar. Denumirea asta se obișnuia de multă vreme; Convențiunea numai o sancționa, sancțiune nefastă, care fu punctul de plecare al altor decrete nedrepte și desonorătoare.

Printre aceste decrete, două mai cu seamă sunt niște pete în gloria marelui Revoluționi Francez: acela care suprimă formalitățile justiției, sub pretext că-i târșănește mersul, și celalalt, sinistru, care dă voie juraților să închiză discuția, ori și când dăca se cred pe deplin mulțumiți.

Asemenea legi fac să se presimță apogeul Teroarei: ele sunt prefața. Justiția nu mai este zeița dreptății; e o furie care și a aruncat hainele și le calcă în picioare, ca să-și păstreze mâinile libere și în chipul asta să lovească în doit.

II

A doua zi, după ședința aceasta, sala primii secțiuni a tribunalului revoluționar era plină de lume. Mulțimea aceasta se

compunea din două elemente deosebite. Una agemotoasă, cinică, proporțiunea răsbunătoare, cealaltă tăcută și tristă, fosta castă privilegiată venită deghizată, ca să vadă un tată, un frate, poate o mamă sau o soră.

Tribunalul cam întârziase, și mulțimea nerăbdătoare, murmură. Dar de-odată se făcu tăcere. Ușa dela sala cea mare se deschise și președintele, urmat de Curte se ivi

Membri tribunalului toți gravi, își luară locul, în mijlocul acestei tăceri.

Președintele se ridică cu o listă în mână — cetățeanul Brioul, zise el.

Nimeni nu răspunde.

Cetățeanul Brioul urmă președintele mai tare și uitându-se la banca acuzăților.

Atunci de pe banca aceasta se ridică un tinăr. Se uită o clipă la președinte, apoi cu fruntea sus zise tare, accentuând:

— Nu se află aci nici un cetățean Brioul, nu e decât marchizul de Guysac, duce de Saint.—Sunt eu.

Protestări indignate, amestecate cu injurii, isbucniră. Președintele făcu tăcere; apoi cu o urtenie prefăcută, întorcându-se spre tinărul rămas mândru în picioare.

— D-le duce, cetățenii jurați vor aprecia, zise el subliniind vorbele astea cu un simbet ironic.

— Am apreciat deja, răspunde îndată un jurat, suntem pe deplin luminați...

Și ridicându-se, la rândul-i, citi decretul dela 8 Brumar, pe când mulțimea striga bravo, jurații dau din cap în semn afirmativ.

Ori-cât de mare era șgomotul se auzi un țipăt sfășietor: Oh! nenorocitul!

Tinărul auzi țipătul acesta de durere întoarse capul, scotoci sala și privirea lui se opri dulce, pe chipul unei tinere fete deghizată în lucrătoare.

Sunt priviri care sunt sublime și mai elocinte ca cele mai elocinte vorbe, căci sufletul se dă do gol. Tinăra care se afla acolo zicea cu privirea ei înecată în lacrimi:

Oh! tu, logodnicul meu, pe care te-am ales între toți, ești o inimă mare, te iubesc!... mai târziu... în cer...

El răspunde:

— Mulțumesc!... Curaj, iubita mea adio!... în cer!...

Privirea aceasta ținu câte-va clipe. Nu vrea so compromită pe ea, adorata lui, care pește o lună era să i fie nevastă.

III.

Cerul e posomorat, atmosfera cenușie, pavajul lucitor. Plouă de cu dimineată. Pe piața grevei, mulțimea furnică. Totuși,

trebuie să fie obișnuită cu spectacolul acesta sinistru. Da, începe să fie; dar după ce unii au văzut, alții vor să vadă, și cerentul curge, hrănit mereu.

Căți-va spectatori au adus chiar de mâncare. Cu gura plină strigă, aplaudă, la jură la fie-care decapitare. Capul căzu, se sfirșesc îmbucătura — obiceiul.

Totuși în primul rând, aproape de corpul funebru e o femie care nu se poate obișnui. Pleoapele ei sunt închise ca acelea ale unei statui, și galbănă la față, și pe hainele ei sunt picături de sânge omenesc. La fiecare stropire, tresare, se șterge, dar pe urmă nemiscată, nefusușită. Nu vede nimic, nu înțelege nimic. E ghiontită, înjurată, înghesușită: se întoarge, se sucește și devine statuie. Nu deschide ochi de călășosirea căruțelor, se uită atunci cu lacrimi la fie-care condamnat, apoi închide ochii.

De câte-va clipe însă se uită cu spaimă la o căruță care înaintază încet.

El e în ea... L'a recunoscut... El de asemenea a zărit-o... Privirile lor nu se măpărăsesc. Își vorbesc ca la tribunal, mult timp încă: căci ea nu mai are lacrimi ca să-și ascundă sufletul... E înaintea lui ca la față lui Dumnezeu...

Convoiul se oprește... Primul cap căzu — în aplauzele amestecate cu țipete ale

Sufletul mișcărilor, *Măglaș*, a condus pe studenții, pe „aderenții” sediul la „șeful-Cicio”; i a dus apoi acasă la el, unde redactările-juridicele injurioase, pentru a fi plasate prin ziare. Și, Baba „*Gazeta*” eată eă sare în băta, căci „alianța” acolo își are discrețiunea garantată de mai înainte.

Eată junimiștii noștri: alianță raduisto-hamzistă, sau prozelitisto-malcontentă. Și tendința lor: spargerea dieceșei aradane. Și mijloacele lor: *Măglaș izme!*

Din viața socială din Cernăuți.

Frumușelelor Cerușutene.

Frumoasa Bucovina, unde în trecut au strălucit atâtea fapte mărețe de vitejie stră-moșească, ajunsă azi un fel de Eldorado a o sumedenie de elemente, cari tind la destrămarea a tot ce e românesc în această țărișoară, între multele năpasti prin cari trece viața ei publică, își are și unele momente mai senine și mai îmbucurătoare și cari te fac să sperezi în îndreptarea — mai cu rândă sau mai târzie — dar sigură a raporturilor de aici, dacă nu și pe terecul vieții politice, dar mai întâiu pe cel al vieții sociale.

Între factorii cari conlucrează pentru re-nălțarea românismului din țărișoara azi ruptă și mică a lui Ștefan cel Mare, este fără îndoială și cu drept cavetat a se socoti și studențimea universitară, mai lămurit și — societatea academică „*Junimea*”.

Aproape 70 de membri ordinari, tot atâția fil ai poporului, suflete tinere și infocate pentru interesele neamului numără această societate în sinul său, afară de studenții dela facultatea teologică, cari, amărșurată intereselor studiului teologic și carierei preoțești, sunt constituiți în o societate separată „*Academia ortodoxă*”, societate cu conștiință de misiunea și cu pricepere întru împlinirea așteptărilor legate de numele lor.

Regret însă că, întru expunerea de fapte în loc de motivare, sunt silit să mă restrâng numai la puțin, și voiu aminti din partea societății „*Junimea*” numai despre două momente mai însemnate: balul din 6 Febr. n. c. și serata literară împreună cu dans, ce a avut loc la 23 Febr. n. c.

Încă pentru bal, acesta se arangează din an în an în capitala Cernăuți; și dacă acesta a ajuns și în acest an să fie cercetat — după împregiurări — de tot ce e ales și românesc, (ba în anii de mai înainte până și de străini!), apoi involuntar se învârtă în-trebarea grea: Oare tinerimei li revine meritul că știe să — tragă în jurul său societatea de elită a Bucovinei, ori publicul românesc, care cu atâta căldură se grupează în jurul tinerimei de azi și a luptătorilor de mâne, îmbrățișându-le cu drag întreprinderile ?

Incontestabil a efi este meritul și în a lua inițiativa pentru o lucrare dar și întru a sprigini acțiunea pentru a o scoate la isbândă

În fruntea balului (întru cât mi-se va permite să Vă notez despre el așa de târziu

mulțimei... Cătuș stăge cuțitul, îl pune la loc și retează altul... ș'apoi altul și altul de nouă ori!

Ea, logodnica lui, nu plânge; dar din galbină ce era devine vântă... și ochii ei sunt țintă, dinții strâși, gâtul uscat, nima ca de plumb.

Totuși nu simte viață de cât acolo, în piept! Corpul ei e înghețat, inebunește gândindu-se: *O să-i taie capul... O să-i taie capul!*

El o bine, cuvintează cu ochi apoi ureă încet treptele... Iată-l pe platformă, în fața ghilotinei. E drept, galben, și mereu o bine, cu vîntea ză cu ochii, o conso-lează...

Trece o clipă, călăul pune mâna pe umărul clientului... Un fulger roșu scapără, capul cade.

Ea se apropie, se pleacă, și automată apucând cu amândouă mâinile capul însân-gerat pe gura-i moartă, își depune cu pa-iune gura. În același clipă, se observă buzele decapitatului întinzându-se, mișcându-se, și în tăcerea urmată se aude cele două sarutări.

Laura Vampa.

căci — ierte-mi-se — sunt copil tomatec!) a stat, ca president de onoare dl *Eudoxiu bavon Hormuzachi*, român cu cuvântul și cu fapta și o garanță cu persoana sa despre nivelul social, la care se avântă balul „*Junimei*” bucovinenilor; ear în fruntea comitetului arangeator dl *Nicu cav. de Flondor*, bărbat stăruitor și cu inimă pentru tot ce e românesc.

Urmarea a fost naturală — succes moral și material chiar și în butul relei voințe a unor supuși, cărora e a se mulțumi că ofțerimea și ofțianții au lipsit de astă dată, ca nici odată până aci.

Dar s'a dovedit și astă dată, că românul chiar atunci știe mai cu foc a se ave-ta în veselie, când nu se bate în coate cu străinul!

Balul a avut loc în localul societății filarmonice, în o sală spațioasă, arangeată din acest incident cu atâta gust, că te credeași în cel mai românesc salon, vorbă seurtă: erau fermecător de frumoase țesăturile din sală și covoarele românești acolo unde li-era locul, de nu te săturai a le privi!

Dar de costumul național ce voiu și zice, că era îmbrăcat până și de boerițe, cari în acest chip au știut să ridice splendoarca balului! — căci de frumosul tricolor stau să jur (cu mâna pe inima unei frumușele ce-am văzut'o deosebit de atrăgătoare, ca o ispită) că se potrivește pela cătrînțe, pela brușor și pela sînșior, ca și curcubeul de seaua al picioarelor lui Dumnezeu; cât pentru elegantele toilette de bal, oarșai știu atâta barem că, cu decoltajul lor, lasă în dragă voie să vezi cum neastâmpărul și dorul de a trși și a dansa se abat în sînșoarele româncuțelor de pe aici... În colo, de-le-mi stim, cetitori voe de a nu continua, căci (pe sufletul *cuiu*) o mărturisesc că nu vreau să mi-se impute posibilul de a deveni din condei obiectiv un — vizător obiectiv. Pun dară aci un punct și pauză.

Dar să trec acum la serata literară-declamarică. Serate literare declamarice s'an mai aranjat și în anii precedenti. De astă dată însă: precum se aude și se crede, „*Junimea*” va face tot posibilul ca, cu îngroparea carnavalului, în postul mare să aranjeze serate literare-declamarice, după putință în teată Dumineca, dând astfel probă despre indeletnicirile și preatejiunile ce sunt în stare membrii societății a-le dovedi pe terecul literar.

Afară de aceasta s'au luat demersuri în sinul societății pentru organizarea celor două secțiuni de muzică, una vocală, alta instrumentală, ca tot mai mult să poată societatea a înainta și a corespunde justelor așteptări, cărora și până aci, ca totdeauna, a corespuns „*Junimea*” în măsura forțelor de cari a dispus. Nisuițele aceste se laudă de sice; însuflețire tinerească și stăruință de bărbat numai și roadele vor răsări spre lauda num lui „*Junimei*” și spre întărirea neamului.

Serata din vorbă a avut următorul program: 1) „*Alexandri ca poet*”, disertație de Dim. Popășcu; 2) „*Ștefan Vodă*” fragment din „*Dumbrava roșie*” de V. Alexandri, declam. de T. Bodnărescu; 3) „*Alexandri ca diplomat*”, disertație de Iancu Nistor; 4) „*Cleveticii ultra-demagogul*” de V. Alexandri, decl. de George Tofan.

Notez, că serata a fost arangeată întru amintirea marelui nostru poet Vasile Alexandri, din incidentul elor zece ani deja împliniți dela moartea sa.

Punctele au reușit toate și au fost răsplătite cu lungi aplauze. În special disertațiunile au fost o excursiune interesantă și plăcută în domeniul vastei literaturi dezvoltate de poet, și în istoria deceniilor din urmă a României în cât aceasta e legată de numole bardului dela Mircești.

Eshauriată programa, a urmat dansul, început cu „*Hora*” bucovinenilor, cu tactul ei lin și blând măsurat, așa cum poate omul mai în drag' voia inimei să și stâmpere privirea și să se doie — dulcilor soapte, șoptite pe jumătate. Căci, bag seamă, acesta e rostul firii. Și s'a încheiat cu o animație românească până în dalbe zori, căci: „*Așa-i românul în veselie!*”

Și altcum nici că se putea, căci nu știa care e „*mai frumoșică*”, ci numai atâta, că toate erau de purtat în (și mai că aș zice și pe) brațe”) Vedeai brunete, cu părul buclat, fețe rotungicare l; mijloc cu trandafir, cu flori roșii pe gurice, ochi ispititori și aprinși de focul și patima unui dor ascuns — dorul de a trăi!

Nu lipsiau nici blondinele, cu privirile rugătoare, și nici staturele svelte, ca trase prin inel, de se legănau în brațe ca trestia

*) Dacă dl culegător va fi așa amabil să nu mi treacă ea vederea paranteza!

în vânt, Ba să vezi și multele visătoare tinerele, cu seninătatea în față, cu zîmbetul dulce pe buze, cari toate denotau inocența și neexperiența falsității acestei lumi...

Falsitatea acestei lumi! Da, chiar ideea mă face ca sosită fiind vremea, să-mi întor-gândul dela frumoasele bucovinene către post și rugăciune, ca tocmai din evidența contrastelor să-mi scot concluzia pentru viitor! Căci, de, și eu-s creștin eu frica lui Dumnezeu!

Înainte de încheiere sic și despre „*Academia ortodoxă*”, că a dat mai multe serate în provincă — ierte mi se că sunt aci scurt la vorbă!

Și încă ceva: câtă vreme aceste două societăți vor sta cel puțin la nivelul unde s'au ridicat și vor continua membrii lor cu aceeași rivnă de-a promova — acuși în viața lor publică — interesele naționale ale impositului român bucovinean, până atunci nimeni nu va pute strica cetatea noastră!

Înainte numai tinerime română — cu Dumnezeu!

g-1.

Noutați

Arad, 5 Martie n. 1901.

Consistorul plenar al eparchiei gr. or. aradane este convocat în ședință pe Joui.

Cursurile la școala de fete superioară română din Arad reincep mâne. Cursurile fuseseră intrerupte ear elevele trimise acasă din cauză ci se iviseră trei îmbolnăviri de scarlatină. Măsura a fost înțeleaptă: în-t'adevăr, nici o elevă nu s'a mai îmbolnăvit și astfel acum nu mai poate fi temere, mai ales că boala aceasta rici în oraș nu mai bântuie cu furia ce astă iarnă inspirase multe griji.

Cuhna școlarilor s'eraci din Arad. Societatea aradană, sub îngrijirea damelor de aic, susține o cuhnă pe seama școlarilor s'eraci. În săptămâna aceasta cuhnă va fi vizată și priveghiată de doamnele: *Le-tiș Onu și Hortensia Sueiu*.

Tovărășie suspectă. „*Gazeta*” de Dumneacă, se știe a publicat nu numai un report despre greva pedagogilor dela Arad (*g'eva care sa terminat deja!*) dar și un articol de fond despre „*nedreptățile*” sistemului actual.

„*Arad 88 Vidêke*” aduce și el aceluși report. Cele două tot: adormite din Brașov și Kossuth-ista din Arad au deci același raport!

Cum devine chestia? Eată cum: „*Gazeta*”, pe vremea lui Meșianu tragea sub-tilie dela sfânta mănăstie a Bodroguului, u ile stariș e dl Hamsea. Ear primul-redact'al foil kossuthiste, dl Tiszti Lajos, era în atăt de mare prietenie cu Meșianu, că p'ăsind Aradul, actualul mitropolit i-a făcut d-lui Tiszti o luagă vizită.

Aurel Murășanu și Tiszti Lajos în to-vărășie!... Ce crudă e soartea câte odată!

Cât costă marinele de războiu. Voiți să știți cât costă pe Statele cele mari marina de războiu? Eată: Intrunind la un loc creditele înscrise în bugetele celor mai importante puteri maritime de pe glob, Anglia, Franța, Statele-Unite, Rusia, Germania, Italia și Japonia, se ajunge la colosala sumă de 1.863.075000 lei! Și acest sacrificiu făcut din resursele națiunilor se reînnoește în fiecare an! Anglia este aasea, care cheltu-este mai mult. Ea figurează în acest total cu 658 milioane. Apoi vine Franța cu 845 milioane, Statele-Unite cu 246 milioane, Rusia cu 207, Germania cu 167 milioane.

O proclamație a lui Dewett și Steyn. Cu data de 14 Ianuarie a. c. Dewett și Steyn au dat o proclamație care până acum n'au fost cunoscută. Un corespondent european a căpăt-o abia zilele acestea dela un prizonier bur și a trimis-o ziarului său spre publicare. Proclamația sună astfel: „*Vrem să facem cunoscut lumii, că Englezii*

nu respectează nici obiceiurile belice moderne, nici convenția din Geneva. În contradicție cu punctațiunile celor din urmă, ei prind ambulanțele și pe medicii, ca răniților să nu li se dea ajutor. Afară de aceste Englezii prind cu grămada oameni bolnavi și neutrali și-i osîndesc la deportațiune; organizează bande, cari pârjolesc și jefuiesc bunurile privaților; înarmează pe Caffiri și pe străini contra noastră. Soldații englezii prind pe bătrâni, femeile și fetele noastre și le rușinează. Ei au cinatesc nici chiar amintirea morților. Englezii își motivează atitudinea cu minciuna, că le fac toate aceste, fiind-că noi le distrugem căile ferate și abuzăm de stindardul alb. Nu-i destul așa-dar că ne jefuiesc casele, ci vor să ne mai fure și onoarea. Englezii afirmă, că au cucerit cele două republici, că războiul este încheiat, că acum numai câte-va bande bure mai continuă lupta. Asta-i o minciună! Nu, republicele nu sunt cucerite și învinse, războiul nu este încheiat. Trupele sunt conduse încă de comandanți responsabili sub controlul celor două guverne. Când s'ar fi și încheiat războiul? Doar după luptele dela Spionskop și Paardeberg? Sau după ocuparea Blcemfonteinului și Pretoriei? Ori după marea luptă dela Dewetadorp, în care Englezii au fost bătuti praf? Noi ne-am trimis o parte a armatei cărșai în Capland, dar nu numai pentru a se lupta, ci să facă represalii. Bunurile tuturor acelor Englezi, cari sunt în contra noastră, le vom nimici, nu vom atinge însă femeile și fetele, cum au făcut Englezii. Nu cerem nici un sprijin dela frații noștri din Capland, apelăm numai la ei și la întreaga lume civilizată, ca în numele creștinismului și al civilizațiunei să se pună capăt modului de luptă barbar al Englezilor. Dumnezeul străbunilor noștri, nu ne părăsi în lupta aceasta! Dewet—Steyn”.

O femeie, cum rar se mai găsește. Se anunță din Timișoara, că zilele trecute o femeie română de acolo, anume *Savita Babescu*, în vîrstă de 72 ani, s'a căsătorit acum a cincea oară, alegându-și ca mire pe funcționarul *George Momir*, în vîrstă de 59 ani. Fericita mireasă are în Fabricul-Timișoril două case frumoase, apoi 8 copii, 22 nepoți și 6 strănepoți.

„*News Review*” Română, pentru politică, literatură, știință și artă Nr. 28 dela 15 Februarie 1901, are următorulsumar:

I. Găvănescu. — Economii bugetare și cultură națională. H. Sanielevici. — Folietoane d-lui Caragiali. Elena Văcărescu. — Femeia poetă (D na de Noailles născută Brăncoveanu) Ovid Densusanu. — Floră-rița română” a lui C. Negruzzi. S. Fl. Marianu. Din datinile și credințele Românilor despre insecte (Furnica). Lazăr Șăineanu. — În jurul unui dicționar (privire critică retrospectivă). L. Rus.—Chestiuni vlahă la academia maghiară. M. C. Haretu. Problemele și soluțiile d-lui A. C. Cuza în chestia alcoolismului. — Zamfir C. Arbure. In-scripțiunea dela cetatea albă.—L. Șăineanu. Al doilea și ultimul meu răspuns d-lui Iorga. N. T. Popp. Chestiuni economice și fi-nanciare privitoare la Banca Națională și Banca Agricolă. — Dr. C. I. Istrati. Caracteristica secolului trecut și probabilități relative la secolul actual. — Iubileul lui I. L. Caragiali (de C. R.-Motru). Revista revis-telor: Albina. Allgemeines Litteraturblatt. Gazeta Săteanului. Korrespondenzblatt.

ULTIME ȘTIRI.

Londra, 4 Martie. Agenția Reuter primește din Colesberg următoarea știre: Steyn și De Wett au trecut încă la 28 Februarie peste Oranje, în mijlocul bătaii de tunuri ale trupelor coloniale. De Wett avea cu sine 1500 Buri și a trecut pela Lillienfontaine, dincolo de podul stricat al Colesbergului. Deși apa era mare, ei totuși și-au trecut și o parte însemnată din munție și cai mulți.

Paris, 4 Martie. Tarul a răspuns și el lui Krüger că deocamdată nu este în poziție de a' primi nici nu poate să întreprindă nimic în favorul Burilor.

Editor. Aurel Popovici Barcianu.

Red: respuns: Ioan Russu Șirianu

Crema Margareta

este cel mai sigur mijloc pentru producerea, perfecționarea și conservarea

! frumuseței !

Acest minunat preparat nevătămător, curat și fără grăsime are un efect uimitor.

In câte-va zile face să dispară *alunele, petele de ficat, coșii, jupuiturile, bibițele, punctele negre (comedonele) și toate afecțiunile pielii.* Netezește înroșiturile și *ciupiturile de vârsat (bubat),* având efect chiar și asupra celor mai înaintați în vârstă, carora le face *pielea tinără și frumoasă.*

Dr. Mosengeil și Metzger, renumiți profesori, vindecă încreșturile de pe obraji cu ajutorul masagiului. Spre acest scop Crema Margareta este cea mai potrivită. Dacă se masează zilnic fața cu Crema Margareta, dispar nu numai alunițele, petele de ficat, și alte necurătenii de piele, ci și încreșturile, ciupiturile de bubat și alte anomalii cauzate prin bătrânețe, griji, boale etc. etc.

Un perservativ în contra arșiței soarelui și a vîretului.

Se poate și ziua întrebuința.

Pudra de dame Margareta 1 cor. 20 fil. 553 10—

Săpunul Margareta 70 fil.

Pasta de dinți Margareta costă 1 cor.

Regeneratorul părului, care produce culoare originală părului încăruntit, 2 cor.

Blondinirea părului de orice culoare, prin care părul primește o culoare aurie, 1 și 2 cor.

Pomada tanochinică, cel mai bun mijloc spre cultivarea și creșterea părului, 70 fil. și 1 cor.

Resucitor de mustați Bohus de Vilagos, spre cultivarea mustăților, 50 și 70 fil.

CLEMENT FÖLDES

Arad, strada Deák Ferencz Nr. 11.

Representant general pentru România:

Domnul Moritz Pollak București, Calea Văcărești Nr. 5.

Se află de vânzare la drogueriile: Brusa, Economul & Co., M. Stoinescu, I. Tetzu, I. Zanfirescu și în en gros și detail la Frații Albachary și la toate farmaciile.

Dovadă despre eficiența folosirii cremei Margareta e și următoarea epistolă:

D-lui Gutori Földes Kelemen, în Arad.

Folosesc demult Crema-Margareta. Primește simpatia mea pentru efectul bun al acestei creme.

București

Maria Ionașcu, artistă la Teatrul Național.

Ferți-vă de contrafacere!

Verificabil numai atunci dacă cutia poartă eticheta și marca mea de fabrică înregistrată!

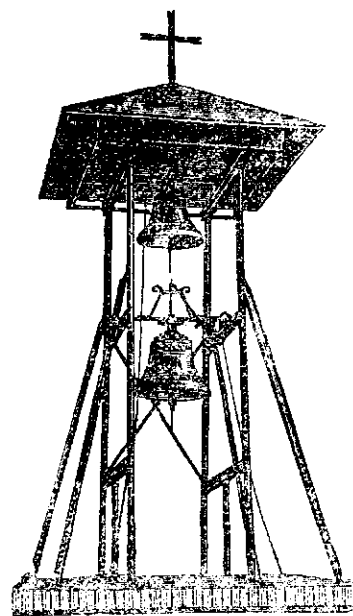
Premiat cu medaliă cea mare milenară la expoziția din Budapesta în 1896

Turnătorie de clopote și de metal
a lui

Antoniou Novotny

în Timișoara-Fabric

se recomandă spre pregătirea clopotelor nouă, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanție pe mai mulți ani, provăzute cu adiuștări de fer bătut, construite spie a le întorce cu ușurință în ori ce parte, în data ce clopotele sunt bătute de o lătură prin ceea-ce sunt mântuite de crepare. — Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe ori premiate, cari au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut și cu vibrația mai voluminoasă decât clopotele turnate după sistemul ve hiu, așa, că un clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechiu. Mai departe se recomandă spre facerea scanelor de fer bătut, de sine stătător, — spre preadistarea clopotelor vechi cu adiuștare de fer bătut. — ca și spre turnarea de toace de metal. Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

Preț-curanturi ilustrate se trimit la cerere grătit și franco.

505 22—

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	flor
1.) „Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a școlilor populare, de Damaschin Medre, învățător; aprobat de Ven. Consistor ilustrată cu chărță geografice	—	—70
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean,	—	2.—
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu,	—	—80,
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu,	—	2.—
5.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu	—	4.—
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popoa,	—	2,50
7.) „Răsboiul pentru neatârnaire“ de George Coșbuc.	—	1,20
9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu,	—	1.—
10.) „Teoria Dramel“ — de Dr. Iosif Blaga.	—	3,60
11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu.	—	1,60
12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț.	—	5.—
13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Scoopul,	—	1,50
14.) Instrucțiuni populare populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz	—	1,20
15.) „Ioan Botezătorul, tragedie în 5 acte și un preludiv tradusă de Il. Chendi și C. Sandu după Hermann Sudermann	—	2.—
16.) Henrie Ibsen „Ziua Invierei“ Epilog dramatic în 3 acte traducere de Il. Chendi și C. Sandu	—	1.—

La comande să se mai adaugă de fie-care op 10 flori spese postale.